



Glemmen og Gamle Glemmen



TRO OG RØKELSE

NYE SOKNEPRESTER – NYTT MESSEHAGEL

MENIGHETSBLAD

Nr. 1 VÅREN 2026



Prosesjonen opp midtgangen – her diakon Ivan Bulos fra den assyriske menigheten og kapellan Morten Zakariassen i Glemmen kirke.

FOLK UTEN LAND I GLEMMEN KIRKE

— Av Ola Jacob Amundsen

De kommer sammen opp midtgangen i Glemmen kirke. Assyernes diakon Ivan Bulos med sin spesielle røkelse side om side med den lokale presten, Morten Zakariassen. Kirken er breiddfull. Flere må stå langs veggene. Her er hvite skjorter og vakre blondesjal som gjelder.

VI ER MED på den årlige fellesgudstjenesten på Palmesøndag. Av den assyriske menigheten i Lisleby med sine rundt 500 medlemmer, har svært mange møtt opp. Ikke bare for å delta i gudstjenesten, men også til samværet etterpå hvor det serveres mat og kaker fra det assyriske kjøkken. Alt laget og servert av dem selv. Spennende og gode smaker.

POPULÆRT TILTAK

- Vi må jo hit, sier en assyrisk jente. Hun er student ved Høgskolen i Østfold i Halden, og skal bli lærer. Akkurat nå er det historie det går på, norsk historie. Flere andre studievenner er også på plass. Ellers er innslaget av ungdommer og yngre voksne merkbart fra den assyriske

menigheten. De har også eget barnekor som virkelig kan sine ting.

Gudstjenesten går på både norsk og assyrisk. Deltagerne kommer fra hele fylket. Og noen fra enda lenger unna. Ingen tvil om at tiltaket er populært.

FLOTT SAMARBEID

- Samarbeidet mellom den assyriske menigheten og Glemmen menighet om en slik felles gudstjeneste er et kjempeflott tiltak, sier kapellan Morten Zakariassen. Han synes det er artig med røkelse og assyrisk sang, og peker på at mat- og kakeserveringen etterpå stiller i egen klasse.

Glemmen og Gamle Glemmen menighetsblad:

Redaksjon: Ola Jacob Amundsen (redaktør)
Anne Berit Brandvold og Stein-Øyvind Jørstad.

Trykk: Aksell AS

Hjemmeside: www.kirken.no/glemmen

Kontonummer: 1040.25.26543 / 1040.28.51436 (Gamle Glemmen).
Ved ønske om skattefrakt for gaver, må person-nummer formidles til menighetskontoret.

Neste nummer: September 2026.

Stoff til bladet må leveres innen 15. juli 2026.

Forsidefoto: Ola Jacob Amundsen





Den assyriske menigheten har også eget barnekor, som sto for et flott innslag.

- De synger faktisk Herrens bønn på Jesu eget språk, legger han til.

Denne våren er det igjen duket for fellesgudstjeneste.

FOLK UTEN LAND

Assyrere har sin opprinnelse i oldtidens Mesopotamia (senere Assyria i samme område), det vil si dagens Irak, vestlige Iran, Syria og sørøstlige Tyrkia. På grunn av krig og forfølgelser har hundretusener av assyrere opp gjennom historien flyktet til Kaukasus, Libanon, Syria, Europa, USA og Australia og andre steder som blant annet til Østfold.

TRADISJONELT KRISTNE

Tradisjonelt omfatter de tilhengere av kristne kirker som benytter den vest- eller østsyriske ritus og som tradisjonelt har brukt arameisk som liturgisk språk. Assyrere kan i snever forstand betegne tilhengerne av Østens assyriske kirke. Vanligvis brukes navnet i en videre betydning, som også omfatter tilhengere av blant annet den kaldeisk-katolske kirke, den syrisk-katolske kirke, den syrisk-ortodokse kirke og Østens gamle kirke såfremt de bor i eller stammer fra Midtøsten.



Etter gudstjenesten var det assyrisk lunsj med spennende orientalske retter og kaker.

BLE FORFULGT

Det bor i dag 3-4 millioner assyrere i verden. I nyeste tid har Irak-krigen fortrent de assyriske lokalsamfunn da dets folk har møtt etnisk og religiøs forfølgelse ved islamister og arabisk og kurdisk nasjonalisme. Av de rundt en million eller flere irakere som er rapportert av De forente nasjoner for å ha flyktet fra Irak siden okkupasjonen er bortimot 40 prosent assyrere, skjønt assyrere utgjorde kun rundt 3 prosent av den tidligere irakiske befolkningen fra før krigen.

KAN IKKE LÆRE MENNESKER Å TRO

Tekst: Anne Berit Brandvold

- Jeg tror at alle mennesker har et gudsbilde. Selv de som sier de ikke tror på Gud, har en oppfatning av hvem Gud er. Vi kan ikke lære mennesker å tro, men vi kan legge til rette for det – eller vi kan stå i veien. Mitt mål er at jeg kan være en som veileder og ikke en som står i veien.



- Jeg føler meg veldig velkommen, både i stab og menighet, sier Bent Erik Hodnebrog. Innsettelse blir søndag 8. mars.

DETTE SIER DEN nye soknepresten i Glemmen, Bent Erik Hodnebrog. Han tiltrådte den 1. februar 2026, men har i flere måneder fungert som sokneprest. Flere kjenner derfor Bent Erik allerede, men her kommer en presentasjon av 48-åringen opprinnelig fra Grimstad.

BEDEHUS OG DEN NORSKE KIRKE

- Som barn skarret jeg ikke på r-en, så jeg snakket en litt annerledes sørlandsdialekt. Det er derfor ikke unaturlig for meg å snakke østlandsk. Jeg har vokst opp med nær tilknytning til bedehus og Den norske kirke. Ganske tidlig hadde jeg en opplevelse av å ha misjonskall. Jeg gikk på musikklinjen på videregående, der jeg fikk pianoundervisning av den lokale kantor. Han tilbød meg å prøve orgelet i kirken, men jeg sa nei takk. Jeg skulle jo bli misjonær, så det hadde jeg ikke bruk for.

INDIA OG BANGLADESH

- Da jeg var ferdig med videregående, gikk jeg bibelskole på Gå-ut senteret i Hurdal. Etter det fikk jeg komme til India og senere Bangladesh for å drive ungdomsarbeid. Vi var flere som dro sammen. Vi bodde hos kristne familier i den lokale lutherske kirken. Jeg syntes det var spennende å bli kjent med deres mat, kultur, dans og sang. Jeg lærte meg til og med språket brukbart. Det var veldig stas.

KJENTE MEG ANNERLEDES

Da jeg kom hjem igjen, var det naturlig å begynne på teologien. Parallelt slet jeg med utenforskap. Jeg hadde i grunnen alltid kjent på det. I oppveksten ble jeg mobbet. Jeg trodde det var fordi jeg var så uttalt kristen. Jeg kjente meg mye ensom. Og jeg kjente meg annerledes.

Som blivende misjonær, var det forventet at jeg skulle finne meg en jente, som jeg kunne reise ut sammen med. Jeg fikk en jentekjæreste, men det ble helt feil. Da skjønnte jeg at jeg var homofil. Det utløste mange prosesser inni meg.

Jeg gikk i samtale for å prøve å bli heterofil. Det ble også helt feil. Jeg ble bare sint og fortvilet, for jeg var den jeg var og kunne ikke endre på det. Til slutt sa jeg til Gud at enten må jeg få lov til å være den jeg er, ellers så kan jeg ikke tro på deg lenger. Jeg fullførte teologistudiet, men la misjonærkallet på hylla.

ÅPEN KIRKEGRUPPE

- Hva gjorde du da?

- Jeg tok skrittet ut og dro på gudstjeneste i Åpen kirkegruppe, en kristen organisasjon for skeive. Og der traff jeg Tore, som jeg nå er gift med.

Og så begynte jeg på Musikkhøgskolen og utdannet meg til kantor. Det første jeg måtte lære var å spille orgel. Så da ble det orgel, likevel. Jeg var kirkemusiker helt til koronatiden. Da begynte jeg å fundere på om jeg kanskje kunne bli prest. Jeg begynte på praktikum på Menighetsfakultetet og i juni 2021 ble jeg prestevigslet og fikk stilling som sokneprest i Våler kirke. Jeg er altså forholdsvis fersk som prest, men jeg **kan** kirke.

ET GODT STED Å VÆRE

- Hvordan føler du at du er blitt mottatt i Glemmen menighet?

- Her i Glemmen føler jeg at alt faller på plass, både kirkemusikalsk og teologisk. At det musikalske og liturgien tenkes som en helhet liker jeg veldig godt. Jeg føler meg veldig velkommen, både i stab og menighet. Det er et godt sted å være, avslutter han.

KIRKEN ER FOR ALLE

Av Anne Berit Brandvold

- Motivasjonen min er å vise at kirken er for alle. Alle skal bli tatt vel imot. Jeg er opptatt av bibelfortellingene – hvordan taler de til oss i dag? Jeg ønsker å formidle hva evangeliet betyr for oss i dag.

DETTE SIER KRISTINE Marie Lund Almås, nytilsatt sokneprest i Gamle Glemmen menighet. Selv om hun nå blir sokneprest, har hun allerede i godt og vel to år arbeidet som undervisningsleder og kateket i Glemmen og Gamle Glemmen menigheter. Hun kjenner derfor menigheten godt.

- Kan du fortelle litt om deg selv?

- Jeg 46 år, gift, har tre barn og ett barnebarn. Et barn bor fortsatt hjemme. Jeg bor siden 2010 på Vang, mellom Larkollen og Rygge. Opprinnelig er jeg fra Larkollen forteller hun og fortsetter:

FRIVILLIG OG ANSATT

- Jeg har alltid jobbet i kirken, både som frivillig og ansatt. Allerede som 16-åring var jeg ungdomsleder i den lokale kirken. Da jeg bodde i Sandnessjøen, gikk jeg på lærerskolen på Nesna. I tillegg tok jeg sosialpedagogikk og spesialpedagogikk. Jeg ble kateket i distriktet som omfattet Hærøy, Dønna, Leirfjord og Sandnessjøen. Det ble ofte lange reiser i jobben.

I 2010 flyttet vi «hjem igjen» til Østfold. Jeg fikk stilling som kateket i Råde. Samtidig tok jeg fag både ved Teologisk fakultet og Menighetsfakultetet, slik at jeg i 2019 hadde kompetanse til å bli vigslet kateket.

- Nå har du tatt teologisk embetseksamen og er blitt sokneprest. Hvordan har den reisen vært?

- At jeg tok lærerutdanning var plan B. Men det var ikke så lett å studere teologi i Sandnessjøen. Da jeg kom til Råde, ble det enklere. I katekettjenesten opplevde jeg at jeg fikk mye sjelesorg. Det vekket lysten til å gjøre «noe mer», og jeg begynte å studere teologi. Det har vært krevende å gjennomføre profesjonsstudiet samtidig med at jeg har jobbet.

MANGFOLDET MÅ IVARETAS

- Noe du brenner spesielt for?

- Jeg er opptatt av Kirkedemokratiet. Jeg har sittet i Bispedømmerådet i seks år og har vært vara til Kirkerådet. Jeg er opptatt av at mangfoldet blir ivaretatt i kirken. På siste Kirkemøte ble Sannhets- og forsoningskommisjonen fra 2023 debattert. Det ble vedtatt at kirken skal jobbe videre med forsoningsarbeid overfor samer, kvener og skogfinner. Jeg savnet en viktig minoritet: romanifolket eller de reisende. Det finnes fortsatt 10 000 reisende i Norge i dag, og mye

urett er begått mot dem. Jeg er selv av taterslekt, men ble adoptert til en norsk familie der jeg hadde det kjempefint. I voksen alder har jeg fått kontakt med min biologiske mor og fått vite mer om min biologiske familie. Det har gitt meg innsikt i hvordan taterne har hatt det, og vil gjerne bidra i forsoningsarbeidet.

MØTE MENNESKER

- Du snakker om at menneskemøter er viktig for deg. Hvilke arenaer har du utenfor jobben?

- Først og fremst min egen flokk, min egen familie. Dessuten har jeg en fin vennefamilie, som jeg kan snakke med om alle ting.

Jeg er opptatt av å bli best mulig kjent i lokalmiljøet. Jeg er allerede valgt inn i styret for Lokalsamfunnsutvalget på Lisleby. Da blir jeg kjent med det som er viktig for folk. Jeg prioriterer å handle på den lokale butikken. Det er også en fin måte å bli kjent på, avslutter hun.



- Jeg er opptatt av å bli mest mulig kjent i nærmiljøet, sier Kristine Marie Lund Almås -ny sokneprest i Gamle Glemmen. Innsettelse blir 1. mars.

JØLSTAD

begravelsesbyrå
Fredrikstad og omegn



Benjamin Nordling Birgit Groth Hans Kristian Helgesen Thordis Snøland Heidi Lokke Sletner Einar Nilsen

Farmannsgate 10 // Tlf: **69 130 130** (24t)
Et lokaleid begravelsesbyrå // jolstad.no

MISJONSAVTALE MED STEFANUSALLIANSEN

GAMLE GLEMMEN MENIGHET har inngått en misjonsavtale med Stefanusalliansen. Avtalen strekker seg over fire år. Det innebærer at man nå konsentrerer seg om å delta i ett misjonsprosjekt, nemlig i Egypt. Det blir fire ofringer pr. år.

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettighetsorganisasjon med særlig fokus på trosfrihet som en grunnleggende menneskerettighet.

Stefanusbarna får i prosjektet komme i barnehager, hvor de gis mulighet til et bedre liv. Det drives også et omfattende besøksprogram: Hver uke får barnas familier besøk av en diakonal medarbeider som følger opp hele familien – med mat, praktisk hjelp, en kort andaktsstund og annen oppfølging de trenger hjelp til.

Stefanusbarnas arbeid omfatter også utbredt leirvirksomhet for barn og unge; flere grunnskoler og yrkes-skoler; helseoppfølging av barna og deres familier; og

utdeling av mat og klær. Kjernen i det mangfoldige arbeidet er kjærligheten til det enkelte barnet.

Hver dag får barna høre at de er verdifulle og elsket, og Stefanusbarnas motto er: «I can – jeg kan!».

- Hvorfor valgte dere prosjektet i Egypt?

- Egypt har stått sentralt i virksomheten til vår barne- og ungdomsklubb Juntos, hvor man lærer om barns livsvilkår i andre land. Det gjør at det skapes mer nærhet til prosjektet. Stefanusalliansen har dessuten en viktig oppgave, som det er naturlig for oss å støtte, sier leder i menighetsrådet Anne-Lise Helgesen.



- Stefanusbarna er viktig å støtte, sier leder av menighetsrådet Anne-Lise Helgesen i Gamle Glemmen menighet.

LISLEBY BEDEHUS

SØNDAGSSKOLE

Søndagsskolen samles annenhver søndag.

På søndagsskolen synger og hører vi om Jesus.

En skattekiste åpnes hver gang, vi har sprell og aktiviteter hvor vi tegner og leker. Er du fra 3 -4 år må du gjerne komme! Vi holder til i underetasjen på Lisleby Bedehus som ligger i Lislebyveien 169.

BARNEGOSPEL

Har du lyst til å være med oss å synge?

Vi har plass til alle gutter og jenter fra 1. klasse og oppover. Øvelsene er på Lisleby bedehus hver onsdag kl. 18-19, unntatt skolens ferier.

Hilsen Noomi og Anne-Lise.

FELLESSKAPSKVELDER

Samlinger hver 2. og 4. mandag i måneden, kl. 19.– 21. Her møtes vi til undervisning over gitte temaer fra Bibelen. Enkel servering av kaffe/te med tilbehør, og etter måltidet snakker vi sammen om det vi har hørt. Møtet har en hyggelig og uhøytidelig form. Vår årlige basar 5.-7. mars:



- Dørene åpner torsdag 5. mars kl.17.30. Kl. 19.00 er det møte med Gressvik kirkekor og Tore Schwartz Olsen.
- Fredag 6. mars kl.17.30 åpner basaren. Kl. 19.00 er det møte med Borge blåseensemble og Morten Zakariassen.
- Lørdag 7. mars åpner basaren kl. 15.00. Kl.16.30 er det familiemøte med Lisleby barnegospel.
- Hovedtrekning kl. 17.30.

Vi ønsker alle hjertelig velkommen til våre samlinger! Sjekk også ut nettsiden vår www.lisbede.no for mer utfyllende program, samt eventuelle endringer og oppdateringer Lisleby bedehus.

RINGEN ER SLUTTET

Tekst: Anne Berit Brandval

– **MIN SANGKARRIERE** startet i Glemmen kirke. Det er jeg stolt av. Nesten alle jentene i første klasse på Trosvik begynte i Minores. En hard kjerne fortsatte i barnekor og ungdomskantori.

Det sier Eva Iselinn Erichsen som nå er sangpedagog ved Hovland-akademiet i Glemmen. Før jul hadde hun og elevene en nydelig konsert. Så inviterte Eva Iselinn til egen julekonsert i Glemmen, som trakk full kirke. Mange har også hørt henne synge i begravelser og bisettelser.

Lille Eva Iselinn trivdes i med at det «skjedde noe». – Jeg ville gjerne bevege meg til musikken. Bibelspillene var derfor helt perfekt. Jeg ble tildelt rollen som «fattig pike» i «Den rike mann og Lasarus». Vibeke Sæther var instruktør, og det hele ble sendt på NRK. Det var stort. Da fikk jeg en drøm om å spille skuespill – som delvis er blitt oppfylt i voksen alder.

Eva Iselinn hadde også en dragning mot andre sjangre. Hun begynte i Ten-sing, og der fikk hun utfolde seg i soul og rock, og som soloartist. Ingen tvil: Det ble musikklinja på videregående. Her åpnet det seg en ny verden

Etter videregående ble det en årsenhet i musikk på Høgskolen i Vestfold, før hun startet på Barratt-Due musikkinstitut og ble musikkpedagog.

Først jobbet hun med musikk i barnehager, sanglærer i skole og i kulturskole. – Etter hvert fristet frilans-tilværelsen, og fra 2007 satset jeg på egen hånd.

– Samtidig tok jeg ett år i ensemble-ledelse på Musikkhøgskolen (kordireksjon) og ett år i administrasjon og ledelse samme sted. Det kunne være godt å ha, hvis jeg en gang vil søke på en kulturskolejobb, sier hun.

I 2010 flyttet Eva Iselinn tilbake fra Oslo til Fredrikstad.

– Det ble som å starte på nytt, en tid med lite klassisk musikk. Derimot mye kordireksjon! På det meste dirigerte jeg fem forskjellige kor. Jeg sang i så ulike sjangre som soul, rock, disko, storband og heavy metal.

Under koronaen skjedde det lite for de fleste i mitt yrke. En time-out, der jeg fikk nullstille meg og være kreativ. For første gang begynte jeg å skrive musikk på ordentlig.



Eva Iselinn Erichsen. Her fotografert under adventskonserten i Glemmen. (Foto: Ola Jacob Amundsen).

Sommeren 2025 var Trond Gilberg på utkikk etter en musikkpedagog i kirken. Jeg var skeptisk. Frilans-tilværelsen har gjort meg allergisk mot timeplaner. Men han solgte inn konseptet med Hovland-akademiet, og ble jeg ble overbevist.

– Nå underviser jeg åtte jenter hver tirsdag, som ønsker å utvikle stemmene sine. De er alle medlem i korene i Glemmen – noe som er en gavepakke for meg som pedagog. Alle synger jo helt rent! Min oppgave blir å utvikle stemmene fra korstemmer til solister. Alle er forskjellige, alle er unike. Jeg har masse ideer!

– Samarbeidet med Trond (kantor) og Randi Clausen Aarflot er også veldig inspirerende. Det gjør at jeg ikke står alene, men har et kollegafellesskap og noen å spille ball med.

Ringen er i grunnen sluttet. Tiden i korene som barn ga meg trygghet. Jeg følte meg sett og ivaretatt. Denne følelsen har jeg fortsatt hver gang jeg kommer inn i Glemmen kirke. Det vil jeg også gjerne gi videre til de jeg underviser. Her er det ikke spørsmål om du er kristen eller ikke. Her blir man sett og ivaretatt.

I fjor startet Eva Iselinn og samboer Geir opp Pubkoret på Båthusteatret – en umiddelbar suksess med hele 650 sangglade fredrikstadfolk. En magisk opplevelse. Det har vært flere samlinger etterpå. Neste gang blir 27. mars. Bare å glede seg!

STRAM KIRKE-ØKONOMI

Tekst og foto: Ola Jacob Amundsen

IFJØR BLE TILSKUDDET til Fredrikstad kirkelige fellesråd kuttet med først fire millioner kroner, så senere på sommeren reduserte bystyret dette til to millioner kroner. Det fikk tøffe konsekvenser.

Kuttet på to millioner er opprettholdt i 2026, og prosessene fortsetter. Målet er innen 2027 å komme «ned» på et driftsnivå hvor det ikke lenger er nødvendig å tære på Fellesrådets sparepenger.

Oppgaven var – og er fortsatt stor. Det dreier seg ikke om «bare» to millioner. Etterslep fra tidligere år og stadig økte kostnader, viste at utfordringsbildet man sto overfor ved inngangen til fjoråret egentlig var nærmere seks millioner, sier kirkeverge Ole-Henrik Holøs Pettersen.

MANGE GREP MÅ TAS

- Hva har dere fått til av innsparingstiltak?

- Vi gjorde en del grep i fjor. Vi har hatt en veldig streng tilsettings- og vakansestyling. Flere stillinger med naturlig avgang ble ikke erstattet. Dessuten er det mye strengere vikarbruk. Dette reduserer personalkostnadene.

Festeavgiften på graver ble økt og har bidratt positivt på inntektssiden. Vi fikk biskopens ja til å ha en midlertidig og redusert gudstjenesteforordning, med færre gudstjenester. Vi har ellers vært flinke

til å spare mest mulig på strøm og fyring. Det er en kjempestor utgiftspost. Siste år har utgiftene variert mellom tre og fem millioner kroner. Fra 2026 har bystyret vedtatt å innføre kremasjonsavgift i Fredrikstad. Det bidrar til å løse en del budsjett-utfordringer neste år.

– Alle ansatte her har bidratt godt og positivt i arbeidet med innsparinger i hele 2025, sier kirkevergen.

FELLESGUDSTJENESTER ENGASJERER

- Vi fryktet at fellesgudstjenester skulle påvirke kirkebesøket negativt. Det motsatte har faktisk skjedd. Folk har samlet seg rundt fellesgudstjenestene, og oppslutningen øker for andre året på rad etter covid-pandemien. Flott å se, sier domprost Hege Fagermoen.

Hun fortsetter: - Prester, ansatte og frivillige opererer nå på tvers av byen. Det har bidratt til gode fellesskapsopplevelser både hos kirkebesøkende og ansatte. Jeg tror at folk føler at de likevel får levert de tjenestene de etterspør på samme nivå som før. Det er også en sterkere dugnadsånd blant våre ansatte. Man opplever seg som en del av en løsning i stedet for å stå alene med utfordringer. Vi får en felles forståelse – og et mer positivt syn på hva vi ønsker å være og bety som kirke.

Det handler også på de satsningsområdene som

Fellesrådet går inn for, som satsning på ungdom og unge voksne. Der kan vi bruke de ressursene mer samlet mot ungdom ved å jobbe på tvers, og sammen være mer kreative. Vi ønsker jo å tydeliggjøre Domkirken som byens storstue også på dette området. Kanskje det kunne være en «Unge Voksne-kirke» fordi vi vet at denne aldersgruppen ikke er så bundet av sitt lokalsted. De går på forskjellige skoler, og vi har studentmiljøet på høyskolen – her samler vi ressurser og håper å få opp flere gode tilbud fremover, fortsetter hun.

- Vi fryktet at innføringen av fellesgudstjenester skulle påvirke kirkebesøket negativt, men det motsatte har faktisk skjedd, sier domprost Hege Fagermoen og kirkeverge Ole-Henrik Holøs Pettersen.





Tre gravkapeller holdes nå stengt. Det er kapellene i Rolvsøy (fra venstre), Kråkerøy og Onsøy.

MÅ SNU PÅ TING PÅ KORT TID

Holøs Pettersen legger til at å snu på ting på veldig kort tid er en utfordring i enhver organisasjon.

- Det har vært en bevisst tilnærming fra min side å både være transparent, samt å holde hele organisasjonen orientert om faktum. Sentralt i omstillingsarbeid er at også medarbeiderne kjenner til totalbildet – hvor er vi nå, hva har vi, hva er rammebetingelsene, hva er prioriteringene som ligger i strategier og føringer fra kirkerådet, fra Fellesrådet, og menighetsrådene, og hvordan skal vi håndtere det, sier han.

ET STYKKE IGJEN TIL «NORMALEN»

– Fra fellesrådet har vi fått vedtatt et budsjett som går i balanse, og som vi nå skal styre etter. Det er imidlertid fortsatt slik at vi gjør bruk av fellesrådets oppsparte midler i driften også i 2026. Vi har nok ikke en helt friskmeldt driftsøkonomi i året vi nå er inne i, men vi er et langt stykke på vei mot målet om å drifte uten bruk av oppsparte midler i 2027, sier Holøs Pettersen.

Det som også bidrar positivt, er økninger i inntektssiden. Bystyret vedtok å øke festeavgiften i andre halvår i fjor, noe som får helårsvirkning i år. Etter 20 års fri grav, betaler man for leie av graven dersom man ønsker å fortsette etter de gratisårene man har krav på. Leien er økt fra 385 kroner til 500 kroner årlig. Det er et stort volum, som bidrar samlet med betydelig inntekter. Det andre er kremasjonsavgift som bystyret har vedtatt innført i år. Den modellen vi har hatt har ikke vært økonomisk bærekraftig. Antallet kremasjoner øker betydelig, og siden det er fellesrådet som kjøper denne tjenesten av Sarpsborg krematorium, har kostnader på dette området økt betydelig de siste årene.

FÆRRE KAPELL

- Flere kapell er blitt stengt?

- For vinteren og våren 2026 har Fellesrådet vedtatt å stenge kapellene i Onsøy, Kråkerøy og Rolvsøy.

Fredrikstad er et geografisk kompakt område. Ved de tre berørte kapellstedene kan seremoniene trekkes inn i kirkebyggene som ligger like ved. Tiltaket slår positivt ut, blant annet på fyrings- og strømkostnadene, spesielt i vinterhalvåret, samt reduserer behovet for øvrige driftskostnader og vedlikehold.

Hele fellesrådsområdet må bli flinkere til å utnytte de ressursene vi har på tvers av menighetsstaber og gravplassforvaltningen. Vi har flere prosesser gående hvor vi jobber med å endre litt på prioriteringen av oppgavene våre, sier Holøs Pettersen.

MÅ BRUKE DE RESSURSENE VI HAR

Så har man bedt biskop og fellesråd om å fortsette en gudstjenesteordning med et lavere antall gudstjenester.

- Hva sier dere til det? Spørsmålet går til Hege Fagermoen.

- Det har vært en grundig prosess hvor alle menighetsrådene har hatt sine forslag til antall gudstjenester, hvor det brukes egne ressurser fremfor vikarer over Fellesrådets budsjett. Jeg har utarbeidet et forslag som er blitt presentert for Fellesrådet, og sendt til biskopen. Det er biskopen som fastsetter forordningen.

Gjennom fellesgudstjenestene møter vi hverandres gudstjenestekulturer og aktører. Det gjør at man sammen opplever større bredde på måten man feirer gudstjenesten på og får flere engasjert. Fellesgudstjenesten mellom Domkirken, Kråkerøy og Rolvsøy i fjor høst hadde et flott barneopplegg. Det er Kråkerøy spesielt gode på. Domkirken selv mangler ressurser, det er jo ikke så mange unge som bor i sentrum. Her kunne man trekke til seg unge fra hele kommunen fordi vi hadde gudstjeneste med mer trykk på opplevelser for barn. Eller f.eks. å arrangere noe felles med korene i Glemmen på en fellesgudstjeneste.

STOR SUKSESS FOR ESSPORT-SENTERET I KIRKENS HUS

Tekst og foto: Ola Jacob Amundsen

I fjor våres åpnet Esport-senteret i lokaler i Kirkens hus i Fredrikstad. Det dreier seg om gaming med en sosial ramme for unge. Med et spennende miljø og en stor utstyrsark frister tilbudet.

VED NYTTÅR HADDE over tusen ungdommer vært innom. I tillegg har gaming i ferier samlet et stort antall på bibliotek og skoler.

– Esport er tilgjengelig for alle unge uansett hvor de bor og hva slags økonomi familien har. Vi er en fritidsklubb hvor barn og unge kan komme til oss og få lov å spille på nymotens PC-er, som ikke alle har råd til å kjøpe. Her er alt gratis, sier Hans Petter Hansen. Han er daglig leder i Esport4alle – som står bak senteret i Fredrikstad.

Men hva er egentlig gaming? I korthet dreier det seg om dataspill. En person som spiller dataspill kalles gjerne en gamer. Det finnes mange ulike typer spill. Her er noen av dem: Action, rollespill, strategi, eventyr, simulering, sport og bilspill.

KIRKEN SKAFFET LOKALER

Det lokale gamer-miljøet så for seg noe stort innen bredden for Esport. Det tok skikkelig fart da man i fjor samlet klubber rundt om i Fredrikstad, og etablerte E4A (Esport for alle) og åpnet Esport-senteret i Fredrikstad.

– Men vi sto uten passende lokaler for en fritidsklubb. Så kom Kirken inn og var behjelpelig med å skaffe lokaler - i Kirkens hus i Nyaardsgaten. Uten Kirken hadde vi neppe greid å realisere planene. Vi fikk et tilskudd på 400.000 fra Sparebankstiftelsen DNB og 50.000 fra kommunen, samt bidrag fra flere andre sponsorer. Da gikk vi i gang, sier Hansen.

På senteret er det ni PC-er, seks playstationes, en bilsimulator, mange Nintendoswitshere, hvorav noen er koblet til TV-skjermer. Et verksted begynner å komme i stand hvor man kan lære seg å skru på egne

PC-er, et programmeringsverksted slik at de kan sitte og programmere ting på lap-topper. Det er også et streamingrom for sosiale medier, hvor man kan lage podkaster, streame fra spill m.m.

«FREMME INKLUDERING»

– Hva er målet med virksomheten?

– Gaming er egentlig en organisert konkurranseform. Da Esport startet i Norge, begynte man på elitenivå. Uansett hvilken aktivitet man holder på med, må man ha en bredde for å kunne rekruttere og komme videre. Eliteklubbene hadde derfor problemer med å skaffe norske spillere til større konkurranser. Det måtte en endring til, sier Hansen.

– Hos Esport4Alle fremmer vi inkludering og tilgang til esport også for personer med varierte funksjonsnedsettelse. Vårt mål er

å bryte ned barrierer og skape et inkluderende miljø hvor alle, uavhengig av fysiske eller kognitive utfordringer, kan delta i gaming og esportsaktiviteter på lik linje med andre. Vi tilbyr en plattform der mangfold og individuell tilpasning er i sentrum. Gaming kan fungere som en bro til fellesskap, fortsetter Hansen.

MEDIEPARKEN UNG

Fra gaming-bordet tas det også steg videre gjennom kompetanseheving, kreativitet og utvikling. Her står Medieparken Ung sentralt.

– Det er et trygt og inkluderende fellesskap for unge mennesker som ønsker en ny retning i livet. Her møter du mennesker som ser deg, lytter til deg og gir deg mulighet til å bygge kompetanse, mestring og motivasjon gjennom kreativt arbeid med media og digitale



Daglig leder Hans Petter Hansen sammen med Ibrahim, som synes senteret er svært spennende.



Wilhelm Hansen og Jamie Novak er blitt gode venner på Esport-senteret - og er veldig fornøyd med at det er slikt tilbud til unge.

verktøy. Hos oss handler det ikke om karakterer, tester eller prestasjonspress. Det handler om å finne tilbake til motivasjon, struktur og troen på seg selv.

– Hva er virkeområdene?

– I Medieparken Ung får man utforske innholdsproduksjon og sosiale medier, har film, foto og redigering, gaming og kreativ teknologi, podkast og historiefortelling samt vekt på samarbeid, kommunikasjon og prosjektarbeid.

Gjennom praktiske aktiviteter får deltakerne nye erfaringer, arbeidsvaner og ferdigheter som kan gjøre det enklere å ta steget videre mot utdanning, kurs eller jobb. Vi samarbeider med næringsliv, veiledere og fagfolk for å gi deltakerne muligheter, nettverk og praksisnær kompetanse.

Dette er et tilbud for dem som har sluttet på skolen eller trenger en pause, står utenfor arbeidslivet, trenger et miljø som gir støtte og struktur eller ønsker å finne ut hva de mestrer og hva som motiverer de.

FRA GUTTE- OG JENTEROM TIL FELLESSKAP

- Nå kan man gå ut fra gutte- eller jenterommet og treffe personlig de digitale vennene, etablere nye

kontakter og være med i fellesskaper. Man treffer trygge, voksne rollemodeller. En gruppe vi særlig jobber mot, er de som dropper ut av aktiviteter innen f.eks. idrett. Plutselig har man ikke noe å drive med, og det er lett å slenge rundt med andre i samme situasjon. Så viser det seg at en god kompis faktisk ikke er så god lenger, og man kan lett havne i negative miljøer. Det er dette vakuumet vi skal være med på å fylle, avslutter han.

Bertel Steen

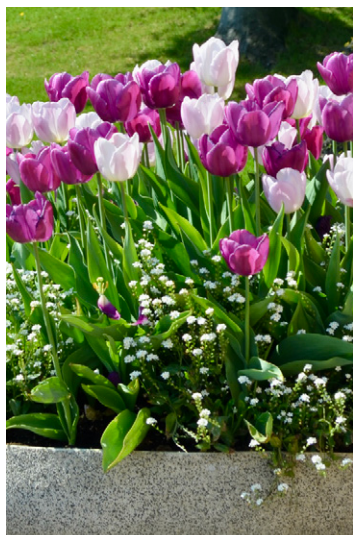
Fredrikstad

RÅBEKKEN

Dikeveien 1 – Telefon 69 36 39 00



Kreativ lyssetting på Stortorvet ved juletider.



Tulipaner i sommervær.



Julekuler og julelys på Stortorvet.



En gedigen blomsterbukett preget Bjølstad-jordet til Fredrikstads 450 års

«PARK OG FRILUFT» FARGEL

Tekst: Erling Omvik / Foto: Fredrikstad kommune

– Det er et lagarbeid. Jeg vil virkelig understreke at vi er kreative sammen, sier kommunens grøntforvalter Magdalena Chlosta (45).

EN GRÅ VINTERDAG besøker vi avdelingen til Park- og friluft i Tomteveien i Rolvsøy. På skjermen i møterommet viser Magdalena oss en serie bilde-eksempler på fargerik oppfinnsomhet. Hun snakker begeistret om store og små prosjekter, ikke minst om utsmykningene til påske, høst og jul. Grøntforvalteren og hennes gjeng – fem i administrasjonen og 16 fagarbeidere i driftsavdelingen – har gjort oss alle gladere i Fredrikstad sentrum.

Magdalena kom til Norge for 19 år siden, med plantevitenskap som utdannelse fra universitetet i Krakow. I ni år har hun pendlet fra idylliske Hvitsten i Akershus og satt sitt preg våre omgivelser.

Park- og friluft har et bredt spekter av ansvarsoppgaver, som friområder, turstier, sentrumsparker, 65 lekeplasser, gressklipping og beskjæring av trær. Men det mest synlige er utvilsomt sesongutsmykningene i byrommet. Hun legger heller ikke skjul på at det er flott med alle positive tilbakemeldinger.

– Tenk at jeg får betalt for å gjøre noe så hyggelig, smiler hun. Magdalena forklarer villig om ideer om hvordan installasjonene skapes, og hun snakker seg varm om at det er verdifull folkehelse i gode uteområder.

Detaljene må vi la ligge for å få plass til bilder i reportasjen.

Noen stikkord: – Jeg er ganske praktisk anlagt, noe som gjør det lettere å få folk med på ideene. Vi må satse i store formater i byrommet. Materialer må være robuste og planter hardføre. Det er heldigvis



Bjølstadjordet: En 130 meter lang pile-tre-tunnel, bygget av 4.500 planter, her i vinterskrud.



jubiläum i 2017. Ni meter lang og seks meter bred.



Piletrehytta – et populært innslag i Domkirkeparken. Foto: Erling Omvik



– Alltid ros for høstutstillingene i oransje, sier Magdalena Chlosta.

EGGER OG SKAPER TRIVSEL

svært lite hærverk. Med begrensede budsjetter er vi blitt flinke til gjenbruk og å benytte elementer fra naturen. Vi kommer langt med kreativitet, og noen ganger sier jeg at dere ikke vet hvor lite enkelte dekorasjoner koster.

Kommentator Jon Jacobsen i Fredriksstad Blad beskrev sin begeistring slik for fem år siden: – Selv i en lavinntektskommune kan det skje små undre. Utstyrt med begrensede midler, men med masse smartness, sørger Magdalena for at byens torv og møteplasser pyntes på vakreste vis. Jeg kan ikke skjønne annet enn at kommunen her har noe av en nøkkelmedarbeider blant sine 6.000 ansatte, som resten av landet bare må misunne oss.

Den dårlige nyheten akkurat nå er at Magdalena slutter i jobben og har takket ja å bli parkforvalter i Drammen. Fra mars blir det pendling i ny retning.

Hun gleder seg til nye utfordringer i nye omgivelser. Samtidig understreker hun stor takknemlighet for årene her. – Det har vært fint, med mange spennende oppgaver, og jeg har fått samarbeide med utrolig dyktige og hyggelige folk. Jeg er virkelig blitt glad i Fredrikstad og håper det blir like bra i Drammen.

Til slutt låner jeg enda en setning fra Jon Jacobsen i FB: – Standarden på byrommet betyr så uendelig mye. Kanskje burde mer av det offentlige ordskiftet handle om nettopp det?



Grøntforvalter Magdalena: – Tenk at jeg får betalt for å gjøre noe så hyggelig!

HAN ER UTEN LEDERUTDANNING,

Tekst: Jan Henrik Ihlebæk

I fjor vår tok Ole-Henrik Holøs Pettersen (46) fatt som kirkeverge i Fredrikstad. Han har ingen formell lederutdanning. Likevel har han vært leder nær sagt hele sitt liv.

– **JEG TROR JEG** har evnen til å sette meg raskt inn i mange saksfelt. Som leder er det viktig å ha både innsikt og oversikt. Jeg tror og håper mange oppfatter meg som en transparent leder. Jeg er veldig opptatt av å forholde meg profesjonelt og ryddig til spillereglene i arbeidslivet.

KIRKEVERGE?

– For folk flest, også dem som har et aktivt forhold til kirken, er begrepet kirkeverge ganske diffust?

– Etter at jeg ble ansatt var det en bekjent som gratulerte meg med jobben som kirketjener. Det er også en viktig funksjon i kirken, men det illustrerer vel det noe fremmede med tittelen kirkeverge. Holøs Pettersen utdyper videre at begrepet kirkeverge ikke lenger benyttes i det kirkelige lovverket etter at den nye trossamfunnsloven og kirkeordningen trådte i kraft i 2021.

– Helt enkelt; jeg er daglig leder for kirkelig fellesråd i Fredrikstad, og har ansvaret for alle ansatte i kirkene og på gravplassene, unntatt prestene. Domprosten leder dem.

Men det er de folkevalgte i fellesrådet som er min arbeidsgiver, gir meg oppdrag, og er de som beslutter de store sakene, forklarer han.

TRYGG OPPVEKST I RAKKESTAD

Ole-Henrik Holøs Pettersen vokste opp i Rakkestad. Han hadde en trygg barndom.

– Jeg var aktiv og hadde mange venner. Musikk var viktig. Jeg spilte trompet i korps, var skappianist og ble tidlig med i et storband.

Misjonshusene i bygda var naturlige samlingspunkter. Der sang jeg i både barnekoret- og ungdomskoret, og gikk i fritidsklubb forteller han. Samtidig var han ivrig i fotball og friidrett. Ifølge kilder ble han nummer tre på 60-meter i et kretsmesterskap i Østfold.

Vi møter
kirkeverge
Holøs-
Pettersen



*Holøs Pettersen vokste opp i Rakkestad, med tilknytning til kirke og bedehus fra han var liten.
(Foto: Jan Henrik Ihlebæk)*

– Etter hvert deltok jeg også i konfirmantarbeidet og var leder på flere konfirmantleirer. Rakkestad var et bra sted å vokse opp, fastslår han.

Men som 16-åring var tiden i hjembygda over. Han begynte på musikklinja ved Greåker videregående skole.

– Det ble trøblete med buss fram og tilbake. Så jeg fikk meg en hybel på Haugetun folkehøyskole. Slik havnet jeg i Fredrikstad og fikk et nettverk her.

Holøs Pettersen er for øvrig barnebarn til Odd Holøs, som både var statssekretær og stortingspolitiker for Østfold gjennom flere perioder på Stortinget.

– Morfar hadde jeg et veldig nært forhold til – en mann jeg hadde stor respekt for og har lært mye av, sier Holøs Pettersen.

ALVORLIG ULYKKE

En dag i mars 1998 var Ole-Henrik Holøs Pettersen på vei i bil mellom Rakkestad og Fredrikstad. På Iseveien smalt det. 18-åringen, som ennå ikke var helt ferdig med videregående, ble alvorlig skadet. Han lå

MEN HAR LEDET HELE LIVET



lenge i koma og svedde mellom liv og død. I stedet for militærtjeneste i Hans Majestet Kongens Gardens musikkorps, ble det lang opptrening på Sunnaas sykehus før i det hele tatt å kunne gå igjen.

– Jeg vurderte jo å bli utøvende musiker. Ulykken endra livet mitt dramatisk, sier han.

Kroppen er full av skruer og plater. Han merker det daglig, men utenforstående kan ikke merke hva han har vært igjennom.

MASTER I KASTRATSANG

Livet måtte fortsette med et annet fokus enn det han hadde sett for seg. Det ble ett år på Bibelskolen i Stafeldtsgate i Oslo, nå høyskole, før han begynte med studier i musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo.

- Jeg tok mastergraden i kastratsangtradisjonen. Det ble min lodd, ler han.

For de uinnvidde. Unge gutter ble kastret før puberteten og beholdt da barnestemmen inn i det voksne liv.

– Helt grusomt, selvfølgelig. Men kastratsang ble uhyre «populært» etter at den gjorde sitt inntog i den vestlige musikktradisjonen, først på slutten av 1500-tallet. Med sin «storhetstid» på første halvdel av 1700-tallet. Sangerne dominerte både kirke-musikken og operascenen, særlig i Italia, og var superstjerner.

Ole-Henrik Holøs Pettersen har i tillegg mellom-fag i kristendom fra Det teologiske menighetsfakultet, og cand. mag i historie og teatervitenskap fra Universitet i Oslo.

SAVNER NÆRHETEN TIL KUNSTEN

Men altså ingen formell lederutdannelse. Men lederstillinger i rad og rekke skulle følge.

Han blir drømmende i blikket når han forteller om sin første faste fulltidsstilling. Det var i Oslo Internasjonale kirkemusikkfestival, landets største klassiske musikkfestival, hvor han hentet inn berømte kor og orkestre fra den store verden.

Personlig vil jeg aldri glemme den fantastiske konserten med Windsbacher Knabenchor i 2009.

– Jeg kan savne nærheten til kunsten. Som lytter er jeg nok ganske «altetende», men det går mest i jazz, funk og klassisk musikk, og da særlig barokk, forteller han.

Etter årene i kirkemusikkfestivalen var han leder i Kulturretaten i Oslo kommune frem til 2011. Så bar det til Fredrikstad.

Han ble kultursjef og ansvarsområdet ble stadig utvidet. En kort periode var han også konstituert kommunedirektør, før han ble fast direktør for kommuneområdet Samfunn.

SATSING PÅ UNGE VOKSNE

– Jeg er glad i kirken og har tro på kirken. Det rører seg noe nå. Statistikkene er positive. Flere unge kommer til. Flere døver seg og flere vil la seg konfirmere. Og ja, vi har utfordringer med økonomien, men det arbeider vi hardt med og har god dialog med kommunen om realitetene, sier han.

Holøs Pettersen forteller mer om det på sidene 8 og 9 i Menighetsbladet.

– Det skal satses på unge voksne, sier vi. Og vi ønsker at flere skal oppleve å få ta del i de tilbudene vi har. Det er jo bra, men dette skjer ikke av seg selv. Skal kirke og fellesråd nå de målene man har satt seg, må man også rigge seg slik at man kan nå målene. Det betyr at vi må endre, noe jeg vil jeg stimulere til.



«Mot Tustna». Vi ser ut mot fjellene gjennom en åpen verandadør, som et blick mot noe større enn rommet vi står i.
Foto: Ellen Bye



Lyset som skinner gjennom trærne. «Komorebi» er det japanske ordet som beskriver akkurat den unike følelsen i naturen. Foto: Kim Daniel Vedal



Rolig og klart. De blå tonene gir en kjølig, ren stemning, slik man kan oppleve på en stille vinterdag.
Foto: Katinka Grestad Jørgensen

«JEG ØNSKET Å ÅPNE KIRKEN TYDELIGERE SOM KUNSTROM»

Tekst: Erling Omvik

– **SOM FOTOGRAF** ER jeg opptatt av hvordan bilder kan uttrykke noe vi ikke alltid finner ord for. Arbeidet som kirketjener har gitt meg mange møter med mennesker i ulike livssituasjoner og erfaringer av Domkirken som et rom for stillhet, sorg, håp og nærvær.

Det sier Cecilia Riis Kjeldsen (38), som i høst inviterte til og gjennomførte fotoutstilling i Domkirkekjelleren. Temaet var «Lys i mørket». Responsen var overveldende. Publikum som kom på åpningen lørdag 29. november kunne studere nærmere 60 bilder.

Cecilie er frilansfotograf og kunstner. Hun er oppvokst på Kråkerøy og har bodd flere år i Trondheim og Oslo før hun flyttet tilbake til Fredrikstad under pandemien. I 2025 jobbet Cecilia mye som kirketjenervikar i Domkirken.

Hun sier dette om prosjektet: – Tanken var å skape et felles rom for refleksjon i en tid som for mange oppleves urolig. Jeg ønsket å åpne kirken tydeligere som kunstrom, og samtidig invitere flere inn i en felles kunstnerisk prosess. Det handlet ikke om å gi svar,

men om å skape et sted hvor ulike blick og erfaringer kunne få plass side om side.

– *Hvorfor fotografi, og hvorfor en åpen utlysning til utstillingen?*

Fotografi er et uttrykk mange allerede bruker i hverdagen, men som sjelden får rom i kirken. Ved å velge en åpen utlysning ville vi senke terskelen for deltagelse og gjøre prosjektet tilgjengelig for flere. Det var viktig at både nye og erfarne fotografer kunne bidra.

Når over seksti profesjonelle og amatører deler sine fotografier, oppstår det et mangfold som viser hvor ulikt vi ser verden rundt oss, hva vi legger merke til, og hvilke øyeblikk som oppleves som betydningsfulle.

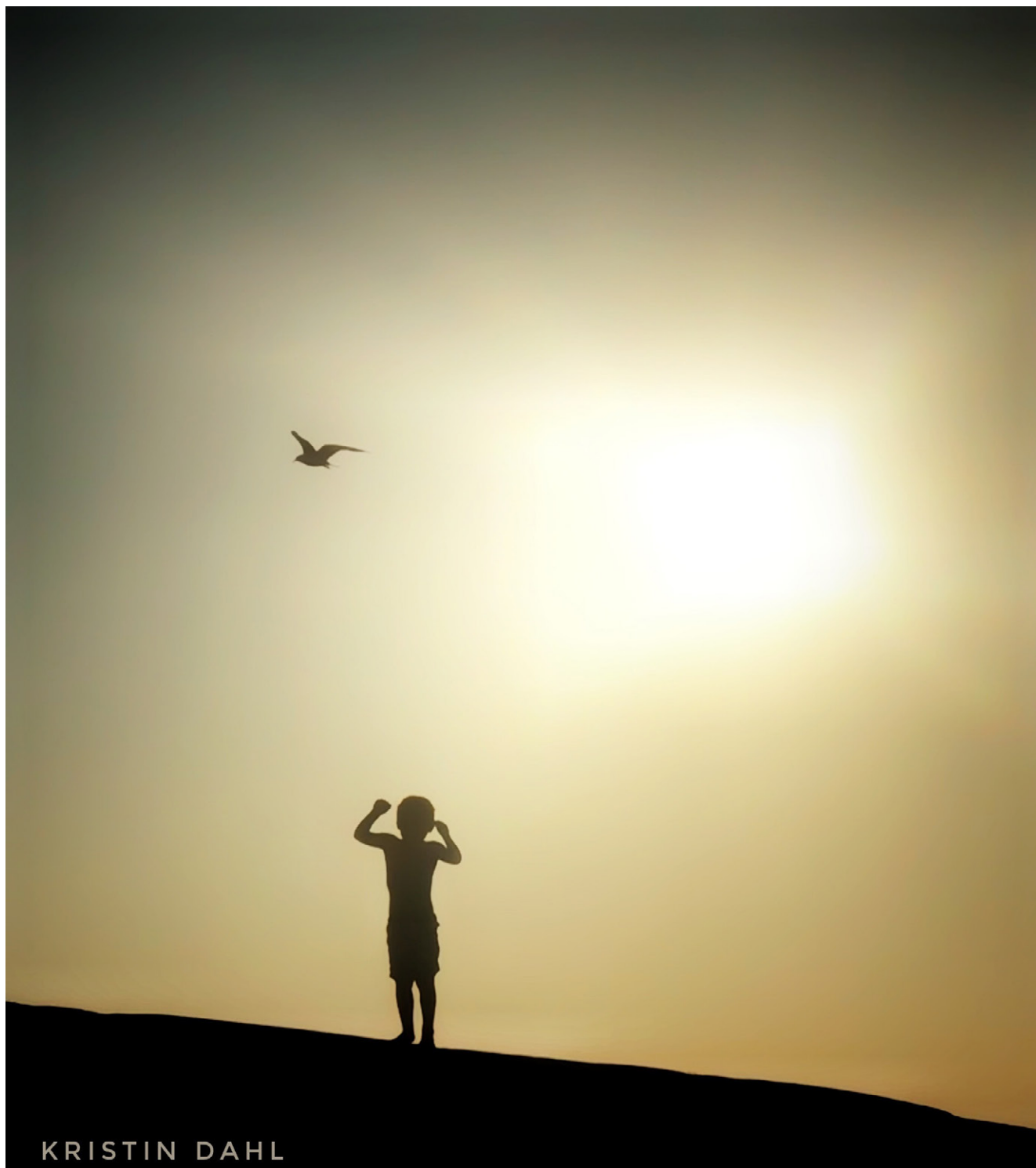
– *Hvordan har responsen vært?*

– Stor og veldig rørende. Jeg har møtt fotografer og besøkende som har delt sine tanker, tolkninger og personlige opplevelser knyttet til bildene. Det har vært fint å se hvordan bildene åpner for samtaler, både om håp og sårbarhet, men også om hva kunst kan være og bety. Flere har sagt at møtet mellom fotografiene og kirkerommet gir bildene en egen tyngde, og at opplevelsen blir sterkere nettopp fordi de vises i Domkirken, sier Cecilia.

Utstillingen ble avsluttet på nyåret, og inntektene av bildesalget, kroner 7000 går til «Åpen domkirke».



Cecilia Riis Kjeldsen:
– Vi ble veldig overrasket og rørt over responsen.



KRISTIN DAHL

Foto: Kristin Dahl

TANTEBARNET SOM FANGER SOLEN

«Mange av bildene bærer med seg sterke personlige historier. En som har gjort særlig inntrykk er Kristin Dahl, som fotograferte nevøen sin under pandemien. Han har en lunge- sykdom, og familien måtte derfor være ekstra forsiktige.

De dro ut til havet etter at alle andre hadde reist hjem for dagen. Der kunne han for en stund løpe fritt over svabergene. Måkene svevde over ham, og han strakte seg mot dem med solen som bakteppe. Hun ga bildet tittelen «Tantebarnet som fanger solen».

Da hun delte historien bak motivet, fikk bildet et ekstra lag – et stille og sterkt øyeblikk som rommer både sårbarhet, omsorg og håp. Slike møter viser hvordan fotografiet kan fange noe dypt menneskelig og gjøre det mulig å dele med andre.»

Cecilie Riis Kjeldsen



*Til venstre:
Biskop Kari besøkte elever
ved en av kirkens skoler i
Beit Sahour. Et møte som
virkelig satte mange følel-
ser og tanker i sving.*

*Til høyre:
Biskop Kari M. Alsvåg
sammen med den nye
biskopen, Imad Haddad, i
Den palestinsk lutherske
kirken i Det hellige Land.
Før jul var han i Norge, og
nå i januar hos den pales-
tinske presidenten Mah-
moud Abbas, som uttrykte
lovnader om støtte til
kirken med et uttalt ønske
om å bevare det kristne
nærværet i Palestina.*

BISKOPEN MØTTE EN PRESSET VENNSKAPSKIRKE I MIDT-ØSTEN

Tekst: Jon Albert Ihlebæk

Både Borg og Nidaros bispedømmer har kirkelige vennsksavtaler i Det hellige land.

DET ER EN kirke med palestinere, som er opptatt av sine lange historiske og autentiske røtter tilbake til den første kristne tid. Under Gaza-krigen og i en tid med betydelig uro på Vestbredden besøkte biskop Kari Mangrud Alsvåg kirken, som har menigheter i Øst-Jerusalem, i Beit Sahour, Ramallah, Betlehem og i Amman i Jordan.

– Da jeg kom ned i mai, var det så vondt å være nær Gaza og ikke kunne hjelpe; den maktesløse følelsen som mange kjenner på. Både matthet og samtidig sinne.

Besøket i Betlehem gjorde sterkt inntrykk, for der det vanligvis er mange mennesker, var det nå helt stille. Jeg var omtrent alene i Fødselskirken.

I flere møter med prester merket jeg at frykten lå over dem. De gikk ut og inn av møtene for å være underrettet på sine telefoner.

Så er det så rart å bli servert nydelig palestinsk mat, men samtidig, «borte i svingen» sulter søskenbarna deres i Gaza, sier Alsvåg.

I Jerusalem møtte jeg tidligere rabbiner i Oslo, Joav Melchior. Også han var preget av frykt. Han er

opptatt av jødernes lange lidelseshistorie, samtidig også opptatt av at begge sider i dette området må få fred og rettferdighet.

– Min oppgave, legger biskopen til, er bl. a å øve press på hjemlige politikere for å støtte dette arbeidet og fremtidshåpet. Jeg skjønner også godt jødernes behov for trygghet i denne situasjonen her hjemme nå, sier hun.

Hun forteller om besøk på en av kirkens skoler i Beit Sahour. Her går det også mange muslimer, for skole- og kirkeledelsen er opptatt av å lære opp fremtidens ledere til å danne et brobygggermiljø hvor alle skal ha samme rettigheter.

Her møtte jeg stor styrke og håp. De drømte om en rettferdig framtid. Elevene bruker kunst-, kultur- og sportsfag for å håndtere følelsene.

– Jeg møtte hele veien mennesker med en motstandsdyktig kristen tro. Så har jeg justert meg mye i tankegodset mitt i møtet med Midt-Østen, avslutter Borg-biskopen, som sier det er viktig å ha et mykt, varmt hjerte, store ører og en klar tanke i møtet med mennesker i konfliktområder.

BIOGRAFISK FORTELLING OM MUNCHS MORMOR

LOKALHISTORIKER TORILL STOKKAN har kommet med boken «Mama» – en biografisk fortelling om Laura Cathrine Munch, Edvard Munchs mor. Utgivelsen fant sted i Glemmen kirke den 15. oktober i fjor, som er datoen da Munchs foreldre i sin tid giftet seg i Glemmen kirke.

Laura Cathrine Munch (1837 -1868), født og oppvokst i «Forstaden» i Fredrikstad, er nevnt i enhver biografi rundt sin verdenskjente kunstner-sønn, Edvard Munch. Men hun er bare nevnt. Vi vet derfor svært lite om hennes liv, om hvor hun kom fra og om livet hun levde før hun traff sin store kjærlighet, levementen og Corpslæge Christian Munch på Alfheim på Elverum.

Og hvordan var deres liv som ektefolk på Løten og senere i datidens Christiania? Boken «Mama» er en jakt på fortiden i nåtiden. Den er både en fortelling og en biografi om en kvinne som lyttet til sin indre stemme og fulgte kjærligheten. En kvinne som trosset datidens regler og normer og satte sin lit til Gud.

Laura Cathrine Munch var en kvinne som fikk 31 år på jorden og mange år i himmelen. Minnet om den kjærlighetsfulle moren inspirerte maleren Edvard Munch gjennom hele hans liv, både i hans kunst og i hans litterære skrifter.

Edvard Munch besøkte Fredrikstad flere ganger under sin oppvekst. Hans besteforeldre er gravlagt ved Gamle Glemmen kirke.

 Bokmiljø - Torp -en annerledes bokhandel Sulfatveien 4, Torp tlf 69 15 14 69 torp@bokmiljo.no Velkommen til handel med mening!	<i>Johan Mathisen</i> UR - OPTIKK	 HAUGETUN CATERING AS Mat til hverdag og fest Vi garanterer topp kvalitet på våre snitter, koldtbord, koldttallerkner, tapas, kaker og varmretter. Vi bringer gjerne! Tlf 69 36 27 50 E-post: catering@haugetun.no Hjemmeside: www.haugetuncatering.no Adresse: Haugetunvn 3, 1667 Rolvsøy
---	--	---



Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Blå Kors hjelper barn og unge som opplever alkohol- og rusmisbruk hjemme.

Send SMS **BK VENN** til **2210** (100 kr)
eller **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)



ET VERDIG ARBEIDSLIV.

Verdighet. Mestring. Livskvalitet.

Fasvo er en vekstbedrift som tilrettelegger arbeid for mennesker med ulike utfordringer og som ønsker og delta i arbeidslivet.

Følg oss på  fasvo |  fasvoas

FASVO

Et verdig arbeidsliv.

GLEMMEN KIRKE FÅR NY MESSEHAGEL

Tekst: Anne Berit Brandvold

Alle kirker har messehagler i fargene hvit, grønn, lilla og rød. De skal brukes til ulike tider i kirkeåret. I Glemmen har det lenge vært behov for å gjøre noe med den røde messehagelen.

DEN VAR GAMMEL og slitt, og det ville medføre omfattende arbeid om man skulle lappe på den. Menighetsrådet vedtok at det beste ville være om det ble laget en helt ny rødmessehagel. Torun Sørli Sæther fikk oppdraget, og nå er den klar for innvielse.

FRA IDÉ TIL FERDIG MESSEHAGEL

Vi tok en prat med Torun for å høre litt om prosessen fra idé til ferdig messehagel:

- Menighetsrådet spurte om jeg ville komme med et forslag til utforming. Det syntes jeg var veldig hyggelig, for Glemmen kirke er jo min kirke. Jeg har laget messehagler til andre kirker, også, bl.a. til Kråkerøy kirke. Jeg leverte et forslag, som menighetsrådet likte. Jeg ønsket at utførelsen skulle betraktes som mitt frivillige bidrag til kirken.

- Dermed var prosessen i gang. Men først måtte det økonomiske grunnlaget være i orden. Materialene koster jo en del. Deretter måtte soknepresten sende en søknad til prostens. Til slutt ble prosjektet godkjent av biskopen.

En egen komité bidro med råd og bistand til innkjøp av materialer. Messehagelen er sydd i klassisk ullmask fra Gudbrandsdalens Uldvarefabrik og foret med silke. Det er mykt og behagelig og fører seg fint.

MOTIV

- Du har brodert en due på forsiden og ildtunger på ryggen. Hva har du tenkt når du har valgt disse motivene?

- Når det gjelder duen, så er det symbolet for Den Hellige Ånd. Siden den røde messehagelen skal brukes



Broderiet av duen på forsiden symboliserer Den hellige ånd.

i pinsen, er det naturlig å knytte an til det. Men jeg har også lagt vekt på å bruke samme form, som den duen, som allerede finnes i Glemmen. På veggen under baldakinen der døpefonten stod før, er det malt en oppadstigende due i gull med krone over. Den samme formen hadde jeg lyst til å få med på messehagelen. Her er duen eksakt lik, bortsett fra at den flyr ned mot jorden. Dette synes jeg er en fin påminnelse om at Den Hellige Ånd symboliserer kontakten mellom Gud og mennesker.

MESSEHAGEL

EN MESSEHAGEL ER et liturgisk klesplagg, som brukes under nattverden i den katolske, anglikanske og den lutherske kirke. I den lutherske kirke brukes den også i noen tilfelle under altertjeneste ved høytidelige anledninger når det ikke er nattverd.

Messehagler finnes i ulike farger: hvitt, grønt, lilla

og rødt. Hvilken farge man skal bruke avhenger av hvilken del av kirkeåret man er i.

Rød messehagel brukes 1. og 2. pinsedag, 2. juledag (Stefanusdagen), ved presteordinasjon, Aposteldagen (6. søndag i treenighetstiden), Olsok og andre martyrdager.



Kunsthåndverker Torun Sørli Sæther med den nye messehgelen til Glemmen kirke.

TORUN SØRLIE SÆTHER

- Medlem av Norske kunsthåndverkere
- Billedvevlinje ved Statens lærerskole i forming
- Eget verksted fra 1975 Medlem av styret for Østfold kunstnersenter 1990-1994
- Medlem av Østfold fylkes innkjøpskomité 1994-1996
- En rekke utsmykningsoppdrag og kirketekstiler i perioden 1977-d.d.
- Deltatt i ulike utstillinger og en egen separatutstilling.



- Og hva med ildtungene på ryggen?

- I pinsen er ilden sentral. Det står i Bibelen at det satte seg tunger som av ild på apostlene, og de begynte å forkynne evangeliet slik at alle forstod det. At det brukes rød messehagel ved presteordinasjon viser også til denne hendelsen. Prestene blir gitt det samme oppdraget, som apostlene fikk på pinsedag.

BRUK AV TEKNIKKER

- Hvilke teknikker har du brukt?

- Jeg har applikert med silkestoff og brodert med moulinegarn. Gullbåndene, brukt i korsformen, er en type uniformsbånd, som vi finner bl.a. i forsvaret. Det har vært en glede å utføre dette arbeidet. Det er mange valg som må tas, men de beste stundene er når jeg får installert meg på arbeidsrommet og kanskje satt på fin musikk. Da flyr tiden!

Ildtungene som er brodert inn på ryggen symboliserer at ilden er sentral i pinsen.



Terje Fladeby



Jarle Olsen



Cathrine G. Jakobsen



Ulf Jakobsen



Jane Johnsen



Mads E. Johansen



Bjørnar Pettersen

Lokalt begravelsesbyrå med mannskap og kontor i Fredrikstad

Kontortid i Veumveien 08:00-15:30, Vakttelefon 24T, Tlf. 69 31 30 62.



FREDRIKSTAD
BEGRAVELSESBYRÅ
KLEMET JOHANSEN etabl. 1885

Veumveien 51,
1613 Fredrikstad | Tlf. 69 31 30 62
fredrikstadbeg.no



BORGE
BEGRAVELSESBYRÅ
ELLEN MARGARETH BYE

Roald Amundsensvei 61a,
1654 Sellebakk, etter avtale.
Tlf. 69 34 53 35

I jobb Fredrikstad

Et arbeidsinkluderingsstilbud som jobber for at mennesker skal erfare at det er rom for alle – og bruk for alle.

Oppdrag vi tar

- Bortkjøring av avfall
- Riving og bortkjøring
- Tømming av bolig
- Transportoppdrag
- Enkle vaktmestertjenester
- Vedlikehold uteområder
- Snømåking og strøing
- Trefelling og rydding
- Gressklipping
- Beskjæring av trær



Telefon

45 97 44 39



E-post

i-jobb-fredrikstad@bymisjon.no



Kirkens Bymisjon kafé og møteplass

Et måltid er så mye mer enn mat; det er fellesskap, tilhørighet og et godt sted å være. Du er velkommen til å ta del i fellesskapet i kaféen.

Tirsdag–fredag: 10.00–14.00

Søndager i perioden
september–mai: 13.00–16.00

Gratis lunsj: på hverdager fra 11.00,
på søndager fra 13.00

Møteplass for ungdom:

Ungdomskafé på torsdager: 14.30–17.30



Telefon

47 63 96 08



Adresse

Agentgt. 4



GLEMMEN

Døde

11.08.2025	Roar Andreas Djupang
16.08.2025	Thor Arne Gundrosen
24.08.2025	Tove Irene Tangeland
25.08.2025	Øystein Andresen
26.08.2025	Inger Lise Johansen
21.08.2025	Reidun Helen Norbom
25.08.2025	Stein Erik Nilsen
23.08.2025	Morten Andreas Widnes
25.08.2025	Signe Margrethe Haugen
30.08.2025	Astrid Pettersen
02.09.2025	Jan Gunder Eriksen
25.09.2025	Ruth Elisabeth Karlsen
28.09.2025	Reidun Carlsen
28.09.2025	Bjørn Knut Johan Seim
03.10.2025	Yngvar Reinholdt Wernersen
06.10.2025	Terje Oddvar Andresen
08.10.2025	Thorbjørn Roar Martinsen
23.10.2025	Kirsten Margrethe Tveter
23.10.2025	Inger Johanne Eid
30.10.2025	Karin Josefa Olsen
09.11.2025	Harald Oskar Karlsen
11.11.2025	Odd Ragnvald Larsen
16.11.2025	Jan Gunnar Antonsen
16.11.2025	Kjell Harry Pedersen
25.11.2025	Hanne Marie Arntzen
30.11.2025	Jorunn Johansen

22.11.2025	Erling Olav Gundersen
02.12.2025	Paul Dilling
07.12.2025	Gerd Lillian Seljevold
09.12.2025	Lydia Segerblad
18.12.2025	Jan Roar Johansen
16.12.2025	Harald Olaf Olsen
19.12.2025	Anne Berit Pettersen
27.12.2025	Jorunn Marina Tvete
22.12.2025	Björg Rohde-Moe
04.01.2026	Egil Astor Hansen
15.01.2026	Gunnar Westgaard
10.01.2026	Sissel Nilsine Elfrida Olderbakk
25.01.2026	Tove Heiberg

GAMLE GLEMMEN

Døde

31.08.2025	Rune Viggo Larsen
02.09.2025	Anders Fjäll Stenstad
08.10.2025	Thormod Martin Bless
25.10.2025	Hans Peder Nordgård
11.11.2025	Sigrid Hansine Albertine Olsen
15.11.2025	Astrid Solberg
27.11.2025	Frank Erik Kiltveit
18.12.2025	Lillian Ranveig Johansen
24.12.2025	Petter Fossengen
24.12.2025	Thurid Hilsen
21.01.2026	Gerd Charlotte Marie Eliseussen



GLEMMEN OG GAMLE GLEMMEN MENIGHETSKONTOR

Besøksadresse: Nygaardsgaten 28,
3. etasje.

Postadresse: Postboks 1405,
1602 Fredrikstad

E-post:
glemmen-menig@fredrikstad.kirken.no
gamleglemmen.menighet.fredrikstad@kirken.no

GLEMMEN OG GAMLE GLEMMEN MENIGHETER

Profesjonelle portretter (foto): Cecilia Riis Kjeldsen



Daglig leder:
Daniel Werlemo
Mob. 942 02 655
dw669@kirken.no



Sokneprest:
Bent Erik Hodnebrog
Tlf: 958 12 058
bh769@kirken.no



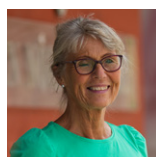
Kapellan:
Morten Zakariassen
Tlf: 69 95 98 26
Mob. 900 14 442
mz868@kirken.no



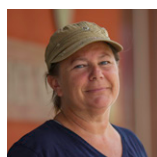
Diakon:
Anne Marthe Olaussen
Tlf: 69 95 98 29
Mob. 918 56 355
am655@kirken.no



Kor- og prosjektleder
Egil Hovland-Akademiet:
Randi Clausen Aarflot
Mob. 992 95 700
ra957@kirken.no



Trosopplærer:
Liv Vrålstad
Tlf: 69 95 98 22
Mob. 452 90 852
lv857@kirken.no



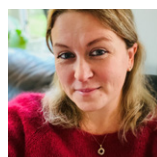
Kirketjener:
Ann-Charlotte
Johansen
Mob. 476 96 415
aj524@kirken.no



Kantor:
Trond Gilberg
Mob. 957 85 477
tg373@kirken.no



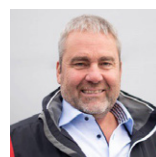
Sokneprest:
Kristine Marie Lund Almås
Mob. 971 50 032
ka989@kirken.no



Menighetspedagog:
Linda Marie Johnsen
Tlf: 959 00 231
lj856@kirken.no



Kantor (organist):
Thorgeir Sjøvold
Tlf: 930 42 100
ts723@kirken.no



Kirketjener Gamle Glemmen:
Trond Cato Olsen
Tlf: 480 57 555
to532@kirken.no



Menighetsrådsleder
Gamle Glemmen:
Anne Lise Helgesen
Tlf: 906 79 328
al.begbyenga@gmail.com



Menighetsrådsleder
Glemmen:
Merete Bache-Wiig
Tlf: 992 93 225
meretebachewiig@gmail.com

Ønsker du skyss
til og fra kirken på
søndag formiddag?

RING 94823021

Bestilling fra fredag
ettermiddag til og med
lørdag.

Anne's

BEGRAVELSESBYRÅ

Morten Stenbock Pedersen
Kirkegaten 28 - 1632 Gamle Fredrikstad

Tlf. 69 32 02 30



Bestill monument til gravstedet!



passing og fornying av gamle stener
ripsjoner
utstilling
Jersøk våre priser

Man.-fre. kl. 07.00-16.00. Tors. kl. 07.00-18.00. Lør. kl. 10.00-13.00.

SKÅRA STENINDUSTRI A/S

ONSØY - TLF. 69 39 46 40
Besøk oss - Hjemmebesøk -

**ØSTFOLDS STØRSTE
UTSTILLING!**

VIKTIGE FRIVILLIGE

— Av Ola Jacob Amundsen (frivillig)

Margaretha Simons leser dagens bibeltekster og Hæge Jansson sørger for at kirkeklokkene kimer når de skal. De to er blant frivillige i Glemmen kirke, som hjelper til under gudstjenestene. Deres innsats er viktig for en fungerende folkekirke.

- Vi har **40-50** frivillige som alle gjør en kjempeinnsats, sier kirketjener Ann-Charlotte Johansen. Da vi ville presentere de frivillige under en gudstjeneste, fikk vi samlet teamet for denne søndagen.

MANGE OPPGAVER

- I gudstjenesteteamet er det kirkeverter, kirkeskyss, tekstlesere, klokker, dåpsvert og nattverdmedhjelper, fortsetter hun. Hver deltager er en viktig brikke for at helheten skal klaffe.

Frivillige medarbeidere har ellers viktige oppgaver både i gudstjenestene, trosopplæring, diakoniarbeidet, konfirmant- og ungdomsarbeidet, samt praktiske oppgaver som det å dele ut menighetsbladet.

GOD FELLESSKAPSFØLELSE

- Gudstjenesteteamene bidrar til at flere får et nært forhold til gudstjenestene og får en god fellesskapsfølelse, sier Hæge Jansson som sitter i komiteen for gudstjenesteteamene. Her er ellers presten og en representant fra menighetsrådet.

GREI REKRUTTERING

- *Hvordan er det med rekrutteringen?*

- Medlemmene i teamene sitter gjerne lenge, og gir stabilitet. De fleste er godt oppe i årene. Margaretha Simons som leser bibeltekstene er over 90 år, og jeg selv er 83 år. Men vi har også yngre deltagere. Det er for øvrig hyggelig at det også er innvandrere som engasjerer seg. Så rekrutteringen går greit.

Vi har fire team. Det er doble deltagere innen klokker,



Gudstjenesteteam og kirketjener klare for innsats. Fra venstre Harald Peter Stette - nattverdmedhjelper, Dagrun Selnes - kirkevert, Rawa Albtros - kirkevert, Hæge Jansson - klokker, Ann-Charlotte Johansen - kirketjener og Margaretha Simons - tekstleser.

dåpsverter, verter, tekstlesere og sjåfører til kirkeskyss. Det betyr at deltagerne også kan få litt fri, sier Jansson.

NØYE FORBEREDELSE

- *Hvordan forbereder dere gudstjenesten?*

- Vi har møte med presten klokken 10 på gudstjenestedagen, og sammen går vi igjennom agendaen som vi har fått oversendt tidligere. Det forberedes nøye, både under gjennomgangen hjemme på forhånd og på møtet. Så vi er godt forberedt, sier Jansson som selv har ansvaret for klokkeringingen.

TRENGER FLERE

- Kunne du tenke deg å jobbe med barn og unge, arrangere senioraktiviteter eller skrive i menighetsbladet? Dette og mye, mye mer kan du gjøre som frivillig hos oss, sier daglig leder Daniel Werlemo i Glemmen og Gamle Glemmen menigheter. For øyeblikket er behovet for nye frivillige størst i Gamle Glemmen.

- Det er behov for frivillige i alle aldre til både store og små oppgaver. Vårt motto er at alle har noe å bidra med, og at det å bety noe for andre er viktig.

Som frivillig blir du tilknyttet et meningsfullt fellesskap. Du får også opplæring og oppfølging, samt tilbud om å delta i erfaringsutveksling, sier Werlemo.



DEN NORSKE KIRKE